

**בית המשפט הצבאי
יהודה
- פרוטוקול -**

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50

דין בית משפט מיום: 31/08/03
בפני אב"ד: רס"ן אלי בר-און
שופט: סרן שלמה כץ
שופט: סרן מנחם ליברמן

תובע: קמ"ש רוטטיסלב פסק
סניגור: עו"ד איליה תאודורי - נוכח

נאשם: מחמוד חמאד מחמוד שריתח ת.ז.: 900718750 / שב"ס - נוכח

רשמת: טור' חגית אברהם
מתורגמן: רב"ט כרים סלאמה

אב"ד פותח את הישיבה ומזהה את הנאשם

מהלך דיון

סניגור: אני מבקש כי ביהמ"ש יתיר לנאשם לחזור בו מכפירתו מפני שיש בכוחותי להודות בכתב האישום.

החלטה

אנו מתירים לנאשם לחזור בו מכפירתו.

ניתן והודע היום, 31/08/2003, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופט

אב"ד

שופט

סניגור: הסברתי למרשי את כתב האישום, הוא מבין אותו ומודה בו.

נאשם: סניגורי הסביר לי את כתב האישום, אני מבין אותו ומודה בו בגאווה.

הכרעת דין

על יסוד ההודאה באשמה, אנו מרשיעים את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתן והודע היום, 31/08/2003, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופט

אב"ד

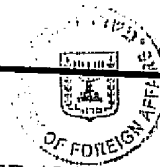
שופט

תובע: מגיש גיליון רישום פלילי של הנאשם.

4584482

רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

APOSTILLE
(CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBER 1961)

1. STATE OF ISRAEL		מדינת ישראל	.1
2. THIS PUBLIC DOCUMENT HAS BEEN SIGNED BY MR./MS	ברזני אלינור
BARAZANI ELINOR	מסמך ציבורי זה נחתם בידי מר/גב'	.2
3. ACTING IN THE CAPACITY OF NATANIA CITY OFFICER FOR MILITARY MATTERS		המכהן בתור קצינת העיר נתניה	.3
4. BEARS THE SEAL/STAMP OF THE MINISTRY OF	נבא ההגנה לישראל
ISRAELI DEFFENCE	נושא את החותם/חותמת של משרד	.4
5. CERTIFIED AT THE MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS		אושר במשרד החוץ	.5
6. THE	5/10/2011	ביום	.6
7. BY	שיר ציקבאשווילי
SHIR TZIKVASHVILY
חטיבת הקונסולרית
CONSULAR BUREAU	על-ידי	.7
8. NO 528778.		מס' 528778	.8
9. SEAL/STAMP		חותם/חותמת	.9
10. SIGNATURE, JERUSALEM		חתימה, ירושלים	.10

נאמן למקור

תאריך: ג' אלול, תשס"ג
31 אוגוסט, 2003
מתקבל ומסומן תע/1.

סניגור: אין ראיות לעונש.

1
2
3
4
5 תובע מסכם: לאחר הרשעתו הקודמת בשנת 1998, שב הנאשם לדרך העבריינית עת
6 הצטרף בשנת 1999 לארגון הכותלה אלאסלאמיה, שהוא התאחדות בלתי מותרת,
7 ובמסגרתו נשא משרות בכירות. בשנת 2002 החליט הנאשם לעבור לפעילות צבאית
8 נגד בטחון האזור ותושבי מדינת ישראל והצטרף לזרוע הצבאית של ארגון החמאס,
9 גדודי עז אַלדין אלקסאם. במסגרת ארגון זה, פעל הנאשם פעילות ענפה כמתואר
10 בכתב האישום.

11
12 ביום 19/09/02, החריד פיצוץ עז אוטובוס נוסעים של חברת דן אשר נסע בקו מספר
13 4 ברחוב אלנבי בתל אביב. לאוטובוס זה עלה מפגע מתאבד, אשר הפעיל הגורת נפץ
14 שנשא על גופו וכתוצאה מהפיצוץ נהרגו 6 אזרחים תמימים ונפצעו למעלה מ-80 בני
15 אדם. הנאשם היה אחד מאלה שעמדו מאחורי תכנונו והוצאתו אל הפועל של פיגוע
16 נוראי זה ובין היתר, על כך. נותן היום הנאשם את הדין. שום עונש אשר יוטל על
17 הנאשם, לא יוכל להחזיר לנרצחים את חייהם, אך ביהמ"ש הזה יכול בגזר דינו
18 לבטא את מלוא סלידתה של החברה כולה ממעשיו השפלים של הנאשם. התביעה
19 הצבאית מבקשת כי בגין כל אחד ואחד מהנרצחים בפיגוע זה יטיל ביהמ"ש על
20 הנאשם עונש מאסר עולם נפרד, אשר ירוצה במצטבר לכל העונשים האחרים. אני
21 מפנה לערעור פלילי 1742/91, בעניינו של עמי פופר נגד מדינת ישראל, בעמוד 303
22 (התובע מצטט מדברי כ"י השופטת דורנר). ביהמ"ש הזה אימץ גישה זו במספר לא
23 קטן של פסקי דין, אשר לצערינו נאלצנו לתת בתקופה האחרונה, עקב ריבוי פיגועים
24 המוניים, אשר מתוכננים ומבוצעים ע"י תושבי האזור, הן באזור והן בשטח מדינת
25 ישראל. אני מפנה למשל לגזרי הדין בתיקים ביהמ"ש 3452/02 ו-3459/02, בעניינם
26 של בילאל ברגותי ואחמד ברגותי. גם ביהמ"ש הזה קבע כי הערך העליון של קדושת
27 החיים, מחייב את צבירת העונשים במקרים מסוג זה. בנוסף לעונשי מאסר העולם
28 אותם מבקשת התביעה הצבאית לגזור, מבקשת התביעה לגזור על הנאשם עונש
29 מאסר עולם נוסף במצטבר בגין כל יתר הפעילות בה הורשע ובין פעילות זו גם תכנון
30 והוצאתו אל הפועל של נסיון לבצע פיגוע התאבדות בטיילת בתל אביב, כאשר פיגוע
31 זה נמנע למזלנו, עקב עירנותם של מאבטחי המקום אליו הגיע המחבל המתאבד
32 במטרה לבצע את זממו. אשר על כן, מבקשת התביעה הצבאית לגזור על הנאשם 6
33 מאסרי עולם מצטברים בגין כל אחד ואחד מהנרצחים בפיגוע ברחוב אלנבי בתל
34 אביב ועונש מאסר עולם נוסף בגין יתר פעילותו של הנאשם.

35
36 סניגור מסכם: אין הרבה מה לומר בתיק זה. אבקש מביהמ"ש להטיל על הנאשם
37 את מאסרי העולם בחופף ולא במצטבר עקב חיסכון בזמנו של ביהמ"ש כתוצאה
38 מהודאת הנאשם.

39
40 הנאשם בדברו האחרון: אני לא רגיל לעמוד בפני ביהמ"ש ואני לא עומד מתוך כבוד
41 לביהמ"ש. בשנת 1948 אבותינו היו חיים באדמה הזאת. הגיעו אנשים מחוץ
42 לפלסטין וטענו כי האדמה הזאת שלהם. כל מה שאני יודע זה שאני גדלתי באדמה
43 הזאת כשהייתה כבושה וראיתי בעיני את הקיפוח. בשנת 1995 התחילה הפעילות
44 שלי באוניברסיטה, פעילות סטודנטואלית, דבר שלא מצא חן בעיני מדינת ישראל
45 שראתה בזאת פגיעה בבטחונה ונעצרתי בפעם הראשונה בשנת 1998, רק בגלל שאני
46 שירתי עניינים של סטודנטים. אז התחילה אינתיפאדת אלאקצא, אשר התגברה מפני
47 שהקיפוח שלכם התגבר יותר ויותר משנת 1948. מדינת ישראל זרעה גרעינים
48 לחיסולה העצמי כבר בשנת 1948. הקיפוח הזה פגע בילדים ומבוגרים. האמת, חלק
49 מהמילים שאמר התובע מצאו חן בעיניי, על קדושת החיים, אבל כנראה שהתובע
50 הצבאי כמו שאר האנשים במדינה, לא רואים מה שהם עושים. אימאן היגיו הייתה
51 בת מספר חודשים, למה נרצחה? לפניה, מחמד אל דורה, ואחריה דמאא טמיתה,

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

1 הרשימה ארוכה. אתם מנסים לשמור על בטחונכם, אתם לא רוצים בבטחון שלנו.
2 אתם רוצים להרוג את האנשים שהזכרתי ורבים אחרים ואתם מצפים שלא נגיב
3 באותה צורה? המשוואה חייבת להיות ברורה. אם יש רצח אז יש רצח מהצד השני,
4 זו המשוואה. אם אני הצטערתי על משהו, זה שלא היה בפיגוע מספר הרוגים גדול
5 יותר. עם זאת, אני מבטיח לכולכם, אפילו כשאתם נושאים נשק (מצביע על כוחות
6 הליווי), אם אתם רוצים לשמור על חייכם, צאו מהאדמה הזאת לחלוטין, אסור
7 שאיש מכם יהיה פה. אני יכול להבטיח לכם הבטחה, אנחנו לא נרדוף אותכם מחוץ
8 לאדמה הזאת. תחזרו למקום שממנו באתם. כל הנשק הזה לא יוכל לעצור שהיד
9 שרוצה להגיע לבית שלכם בתל אביב, כעולה מהנסיון הצנוע שלי. אנחנו שלחנו את
10 השהיד הראשון למרות כל ההקפדה הבטחונית, והוא כנראה עלה לאוטובוס דן ולא
11 לאגד ועל כן מספר ההרוגים היה מועט. מנסיוני הצנוע, שלחתי את השהיד השני
12 והוא היה בתל אביב יום לפני הפיגוע והיו הקפדות בטחוניות חזקות מאוד ועם זאת
13 הוא הצליח להגיע לאן שהוא היה צריך להגיע. מי אמר שהעירנות של השומר היא
14 זאת שסיכלה את הפיגוע? כשראה השומר את המחבל והחגורה על גופו הוא התחיל
15 לייילל כמו אישה וברח מהמקום. אני לא רוצה להוסיף עוד, זה חלק מההיסטוריה
16 אשר נכתב בדם וייכתב במהלך הדורות אבל אני יכול להבטיח לכם, אתם יכולים
17 להטיל עלי מאסרי עולם, אבל אני מבטיח למשפחות ולהורים, שמדינת ישראל
18 שהוקמה בשנת 1948 ונושאת את הגרעינים להשמדתה העצמית, לא תחזיק יותר
19 מ-20 שנה. אבל אנחנו, אסירי העולם, אלוהים מבטיח להחזיר אותנו למשפחותינו
20 בשלום. הקוראן מבטיח נצחון למאמינים. זוהי הבטחה מאלוהים. אנחנו בוטחים
21 באלוהים וסומכים עליו, לא על חסן נסראללה. אנחנו סומכים על אלוהים ועל אלו
22 ההולכים בדרכנו. בדרך זו המדינה שלכם לא תצליח לנצח. עם כל המעצרים והסגר,
23 לא תצליחו לעצור את השהידים, הם התקווה שלנו. יש לי עצה בשבילכם, אם אתם
24 רוצים לחיות בשלום, תצאו מהאדמה הזאת.
25

נאמן למקור

מנהל המבצעים
* * *
מ"מ

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

בית המשפט הצבאי
י ה ו ד ה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49

בפני אב"ד: רס"ן אלי בר-און
שופט: סרן שלמה כץ
שופט: סרן מנחם ליברמן

דיון בית משפט מיום: 31/08/03

תובע: קמ"ש רוסטיסלב פסק
סניגור: עו"ד איליה תאודורי - נוכח

נאשם: מחמוד חמאד מחמוד שריתח ת.ז.: 900718750 / שב"ס - נוכח

נאמן למקור

ג ז ר - ד י נ

בב' האב"ד רס"ן אלי בר-און:

הנאשם הורשע בשורת עבירות ביטחוניות, אשר המסכת העובדתית שבבסיסן תפורט להלן.

החל משנת 1999 ועד ליום מעצרו, 17.10.02, היה הנאשם חבר בארגון הכותלה אלאסלאמיה, זאת במסגרת לימודיו באוניברסיטת ביר זית. הנאשם עמד בראש אגודת הסטודנטים מטעם הארגון עד לשנת 2000 ולאחר מכן שימש עד ליום מעצרו כראש מועצת הסטודנטים מטעם הארגון.

בחודש ינואר 2002 הצטרף הנאשם לגדודי עז אלדין אלקסאם, הזרוע הצבאית של ארגון החמאס. מפקדו של הנאשם בארגון היה חסנין רומאנה (להלן - "חסנין"). הנאשם השתמש בארבעה כינויים שונים במסגרת פעילותו בארגון. חסנין שאל את הנאשם באיזה סוג של פעילות הוא מעוניין לפעול. הנאשם השיב, כי מאחר שלמד הנדסת אלקטרוניקה, הוא מעוניין לעסוק בייצור מטעני חבלה. חסנין ארגן לנאשם מפגש בדירת מסתור ברמאללה, עם אדם אשר לימד את הנאשם לייצר חומרי נפץ, להרכיב מטעני חבלה מתוחכמים וכן לפרק ולהרכיב כלי נשק שונים. בתום האימון קיבל הנאשם רכיבים אלקטרוניים שונים ודפים שהכילו את החומר שלמד במהלך האימון.

בחודש מרץ 2002 גייס הנאשם את בלאל אבו שלביה (להלן - "בלאל") לזרוע הצבאית של ארגון החמאס והעניק לו כינוי שישמשו בפעילותו. בהתאם להוראות הנאשם גייס בלאל לארגון גם את מחמד עטיוה (להלן - "מחמד") ואת מחמוד בורגאל (להלן - "מחמוד"). באותו החודש קיבל הנאשם מקלע 300 מידי חסנין, והעבירו לידי בלאל, מחמד ומחמוד.

בחודש מאי 2002 הורה הנאשם לבלאל לאסוף מודיעין לצורך ביצוע פיגוע ירי או הנתת מטען באזורים סמיר אמיס, בית אל ועטרות. ביחד עם מחמד ומחמוד אסף בלאל מידע על מיקומם ותנועותיהם של כוחות צה"ל באזורים האמורים. אף הנאשם יצא עם בלאל לאיסוף המידע באחת ההזדמנויות.

באותו החודש אף קשר הנאשם עם חסנין לבצע פיגוע ירי כנגד כלי רכב צבאיים. הנאשם אסף מידע על תחנת הדלק הסמוכה לבית-אל ומסר כי המקום אינו מתאים לביצוע פיגוע, עקב נוכחות גדולה של כוחות צבא במקום. יחד עם זאת מסר הנאשם,

רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

1 כי ניתן לבצע את הפיגוע במחסום המסוד לסמיר אמיס. בסופו של דבר הודיע חסנין
2 לנאשם, כי אנשים אחרים יבצעו את הפיגוע.
3

4 באותה התקופה מסר בלאל לנאשם כי הוא איתר אדם אשר יכול למכור לו רובה
5 קלציניקוב ורובה M-16. הנאשם שוחח עם חסנין והוחלט ביניהם לרכוש את רובה
6 הקלציניקוב בלבד. בסופו של דבר לא יצאה העסקה אל הפועל בשל כניסת כוחות
7 צה"ל לרמאללה.
8

9 עוד באותו החודש, מאי 2002, גייס הנאשם לזרוע הצבאית של החמאס את איאד
10 רדאד (להלן - "איאד"), אשר ביקש מהנאשם לבצע פיגוע התאבדות. איאד מסר
11 לנאשם כי גם בן דודו בשם ראפת מבקש לבצע פיגוע התאבדות. כן נפגש הנאשם עם
12 תושב מזרח ירושלים בשם אשרף זעיייר (להלן - "אשרף"). הנאשם גייס את אשרף
13 לזרוע הצבאית של החמאס והסביר לו כי תפקידו יהיה למסור מידע לחברי חולייתו
14 של הנאשם באשר למקומות במדינת ישראל בהם ניתן לבצע פיגועים, להוביל
15 מתאבדים לשטח מדינת ישראל ולהסתיר בביתו את הנאשם ואת חברי החוליה,
16 אם יהפכו למבוקשים. הנאשם ביקש מאשרף לגייס לחמאס אדם נוסף בעל תעודת
17 זהות ישראלית ומסר לו סכום של \$2,000 לצורך פעילותו.
18

19 במהלך החודשים יולי-ספטמבר 2002 הורה הנאשם לבלאל לרכוש חומרים כימיים
20 לצורך ייצור חומרי נפץ ומסר לו כסף לשם כך. בלאל רכש 13 ליטר מי המצן
21 והנאשם העבירם באמצעות מחמד לידי שליחו של חסנין. באותה התקופה שלח
22 הנאשם את בלאל לאסוף שני רובי קלציניקוב מאדם במחנה הפליטים אמערי, אולם
23 אותו אדם סירב למסור את כלי הנשק לבלאל.
24

25 בחודש יוני 2002, לאחר כניסת כוחות צה"ל לרמאללה, נמלט הנאשם ליאטה.
26 בחודש יולי 2002 יצר חסנין קשר עם הנאשם והורה לו להפגיש את איאד עם אדם
27 המכונה "אבו חיאלד" על מנת להוציא אל הפועל פיגוע התאבדות, שאותו יבצע
28 הנאשם ארגן את הפגישה, אולם לאחר יומיים הודיע איאד לנאשם כי אבו
29 חיאלד לא הגיע לפגישה. בעקבות זאת נפגש הנאשם עם חסנין, אשר הורה לנאשם
30 לשכור דירה בא-ראם, אשר תשמש כמחסן לכלי נשק וכמקום להכנת מחבלים
31 מתאבדים לקראת יציאתם לביצוע פיגועי התאבדות. הנאשם הנחה את אשרף
32 למצוא דירה כאמור. בהתאם להנחייתו של חסנין, שב הנאשם וארגן פגישה בין
33 איאד לאבו חיאלד. אבו חיאלד היה אמור להוביל את איאד ואת בן-דודו, ראפת
34 רדאד (להלן - "ראפת"), לביצוע הפיגוע בשטח מדינת ישראל, אך חסנין הנחה את
35 הנאשם כי אם אבו חיאלד לא יוכל לבצע את המוטל עליו תועבר המשימה לאשרף
36 גם לפגישה השנייה שארגן הנאשם לאיאד עם אבו חיאלד לא הגיע אבו חיאלד ועל
37 הודיע הנאשם לאיאד כי האחריות עליו עוברת לידי הנאשם. איאד ביקש מהנאשם
38 לבצע את פיגוע ההתאבדות ביחד עם ראפת.
39

40 לאחר מספר ימים נפגש הנאשם עם אשרף והורה לו לאתר מקום מתאים בישראל
41 לביצוע פיגוע עם שני מתאבדים. אשרף עדכן את הנאשם כי עפ"י הנחייתו שכר דירה
42 בא-ראם, בדאחית אל בריד. תחילה שקלו הנאשם וחבריו לבצע את הפיגוע באולם
43 השמחות "ווייט הול" באור יהודה, אולם מאוחר יותר החליטו שלא לבצע שם את
44 הפיגוע בשל מספרם הגדול של המאבטחים במקום.
45

46 לאחר מספר ימים קיבל הנאשם לידי מידי אדם אלמוני שתי חגורות נפץ ושני
47 תתי-מקלע עוזי עם מחסניות מלאות בכדורים, במטרה שהאמל"ח האמור ישמש
48 את הנאשם וחבריו לביצוע הפיגוע. אותו אלמוני הסביר לנאשם כיצד להשתמש
49 בכלי הנשק ומסר לו סכום של \$500 והורה לו לרכוש מצלמת וידאו ולצלם את שני
50 המתאבדים טרם יציאתם לביצוע הפיגוע.
51

גאמן למקור

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

1 הנאשם הודיע לאימד כי הוא וראפת יכולים לצאת לביצוע הפיגוע. אימד מסר כי
2 הוא עצמו מוכן לביצוע הפיגוע, אולם ראפת מבקש לדחות את הפיגוע עד לשובה של
3 אחותו משהות בארה"ב.
4

5 אשף הודיע לנאשם כי איתר מקום מתאים לביצוע הפיגוע בתל-אביב. בתאריך
6 17.09.02 נפגש הנאשם עם אימד בדירת המסתור בא-ראם, הנחה אותו כיצד
7 להפעיל את חגורת הנפץ ונשאר עמו עד היום שלמחרת. ב-19.09.02 יצא אימד
8 לביצוע הפיגוע. הנאשם לא הספיק לצלמו קודם לכן. אשף הסיע את אימד
9 לתל-אביב והנחה אותו להתפוצץ במקום הומה אנשים. בסמוך לשעה 12:55 עלה
10 אימד לאוטובוס בקו 4 של חברת "דן", אשר נסע אותה שעה ברחוב אלנבי
11 בתל-אביב. מיד לאחר שהאוטובוס החל בנסיעתו הפעיל אימד את חגורת הנפץ אשר
12 הייתה על גופו וגרם לפיצוץ עז. כתוצאה מן הפיצוץ נהרג אימד וכן שישה אזרחים
13 אשר נסעו באוטובוס באותה השעה: יוסי ממיסטלוב ז"ל, בן 39 במותו; עופר זינגר
14 ז"ל, בן 29 במותו; רוזנה סיסו ז"ל, בת 63 במותה; יפה שם-טוב ז"ל, בת 49
15 במותה; סלומון הוניג ז"ל, בן 79 במותו; ויונתן ג'סנר ז"ל, בן 19 במותו. כן נפצעו
16 בפיגוע 84 בני אדם ונגרם נזק רב לאוטובוס ולכלי רכב ובתי עסק אשר היו בסביבה.
17

18 מספר ימים לאחר ביצוע הפיגוע ברחוב אלנבי, החליט הנאשם להוציא אל הפועל
19 פיגוע התאבדות נוסף שבו ישמש ראפת בתור המתאבד. שוב נפגש הנאשם עם אשף
20 והורה לו לאתר מקום מתאים לביצוע הפיגוע. ביום 11.10.02 הביא אשף את ראפת
21 לדירת המסתור בא-ראם, שם הסביר לו הנאשם כיצד להפעיל את חגורת הנפץ.
22 לאחר מכן צילם הנאשם את ראפת בשעה שזוה קרא בפני המצלמה דברים שכתב
23 עבורו הנאשם. לאחר מכן הלביש הנאשם את חגורת הנפץ על גופו של ראפת. אשף
24 הסיע את ראפת לתל-אביב והוריד אותו בסמוך לשעה 20:15 בטיילת החוף
25 בתל-אביב. ראפת ניסה להיכנס למסעדת "יוטבתה" הנמצאת במקום, אך המאבטח
26 שהיה במקום חשד בו כי הוא מחבל ומנע את כניסתו פנימה. ראפת ניסה להימלט
27 מן המקום אך נתפס לאחר מרדף.
28

29 בתאריך 17.10.02 נעצר הנאשם ובכך בא הקץ לפעילותו החבלנית.
30

31 קראנו בחלחה את מסכת מעשיו הנתעבים של הנאשם, כפי שפורטו לעיל ונמלאנו
32 סלידה ושאת נפש למקרא הדברים. במשך השנה שקדמה למעצרו הקדיש הנאשם
33 עצמו למעשי הרג וחבלה ובתוך מספר ימים שיגר לשטחי מדינת ישראל שני מחבלים
34 מתאבדים, אשר שמו פעמיהם אל העיר תל-אביב במטרה להרוג עצמם בקרב
35 אוכלוסיה אזרחית וליטול עמם כמה שיותר חיים של אזרחים שלווים וחפים מפשע.
36 אחד מהמחבלים הצליח במזימתו השטנית ונטל את חייהם של שישה אנשים.
37 המחבל השני נתפס למרבה המזל, קודם שהצליח במזימתו.
38

39 מדברי הנאשם בפנינו היום הבנו מהו הרקע האידיאולוגי שעמד בבסיס פעילותו של
40 הנאשם. הנאשם פירט בפנינו ארוכות, כיצד חזה במהלך חייו בקיפוח שקופחו בני
41 עמו ע"י מדינת ישראל. לדבריו, מדינת ישראל עוסקת בהרג של חפים מפשע ועל כן
42 מחויבים בני עמו להגיב גם הם באמצעות הרג אזרחים. הנאשם סבור, כי ימיה של
43 מדינת ישראל ספורים וכי כבר בעת הקמתה נזרעו הזרעים אשר יביאו לחיסולה,
44 אשר יגיע, לדבריו, בעוד לא יותר מ-20 שנה. עוד טען בפנינו הנאשם, כי נצחונם של
45 בני עמו מובטח להם בהיותם מאמינים מוסלמים, אשר הבטחת הניצחון נמסרה
46 להם ע"י האל. הדרך היחידה שפתוחה בפני תושבי מדינת ישראל להינצל, הסביר
47 הנאשם, הנה יציאתם משטח המדינה וחזרתם אל המדינות מהן באו, כדבריו. את
48 דבריו פרש בפנינו הנאשם מבלי שישתיר את שנאתו למדינת ישראל ולאזרחיה
49 באשר הם. הדברים ניסו לשלב אידאולוגיה דתית ומדינית, אך בבסיסם שנה ותו
50 לא.
51

נאמן למקור

1 לא שמענו מפי הנאשם כיצד ניתן להצדיק הרג חפים מפשע באמצעות פצצות
2 אנושיות הממקמות עצמן בלב אוכלוסייה אזרחית במטרה להביא למותם של רבים
3 ככל האפשר. הנאשם ציין כי מדינת ישראל הביאה למות אזרחים פלסטינים, אך
4 שכח כי בכל המקרים שציין לא דובר בהרג מכוון, כי אם בארועים מצערים. לא כן
5 הדבר באשר למחבלים המתאבדים אשר שיגר הנאשם, אשר יצאו מראש במטרה
6 לקטול ולרצוח אנשים ש"חטאם" היחיד היה עובדת היותם אזרחים ישראלים.

7
8 ניכר בנאשם כי הוא גאה על מעשיו וכי אין הוא מתחרט כלל על גרימת מותם של
9 שישה אזרחים תמימים. אדרבא, לדברי הנאשם, הוא מצטער על כך שלא הצליח
10 לגרום למותם של עוד רבים אחרים. לשמע הדברים התמלא לבנו צער וסלידה.
11 דברים אלה הבהירו לנו כי בפנינו עומד אדם אשר איבד את צלם האנוש שבו ומסר
12 נשמתו לשטן. המעשים שביצע הנאשם מעשי שטן המה ואין אדם אשר עומד
13 מאחורי מעשים שכאלה ראוי עוד להיקרא אדם. בעשותו את הדברים, איבד הנאשם
14 את זכותו לחיות בקרבם של בני החברה החופשיים וגזר את דינו להירקב עד אחרית
15 ימיו בין כותלי הכלא.

16
17 ידועה היטב הפסיקה, המחייבת הטלת עונש נפרד של מאסר עולם בגין גרימת מותו
18 של כל אדם. כך בא לידי ביטוי עקרון קדושת החיים, שאותו רמסו הנאשם וחבריו
19 ברגל גסה. שש נפשות תמימות עקר הנאשם שבפנינו מקרב משפחותיהן וחבריהן
20 ובגין כל אחת מן הרציחות הנפשעות הללו יש לגזור עליו עונש מאסר עולם נפרד
21 ומצטבר לעונשים האחרים. כן יש להטיל על הנאשם עונש מאסר עולם בגין כל יתר
22 הפשעים שביצע, ובכללם פציעתם של 84 אנשים בפיגוע ברחוב אלנבי, שיגור המחבל
23 המתאבד לטיילת החוף. בתל-אביב וכל יתר העבירות אשר הוזכרו לעיל.

24
25 לפיכך אני מציע לחבריי השופטים להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- 26
- 27 מאסר עולם בגין גרימת מותו בכוונה של יוסי ממיסטלוב ז"ל
- 28 מאסר עולם בגין גרימת מותו בכוונה של עופר זינגר ז"ל
- 29 מאסר עולם בגין גרימת מותה בכוונה של רוזנה סיסו ז"ל
- 30 מאסר עולם בגין גרימת מותה בכוונה של יפה שם-טוב ז"ל
- 31 מאסר עולם בגין גרימת מותו בכוונה של סלומון הוניג ז"ל
- 32 מאסר עולם בגין גרימת מותו בכוונה של יונתן ג'סנר ז"ל
- 33 מאסר עולם בגין כל יתר העבירות המפורטות בכתב האישום
- 34

35 בסך הכל אני מציע להטיל על הנאשם עונש של 7 מאסרי עולם, אשר יצטברו זה
36 לזה.

37
38 כב' השופט סרן שלמה כץ:

39
40 אני מסכים.

41
42 כב' השופט סרן מנחם ליברמן:

43
44 אני מסכים.

45
46 זכות ערעור תוך 30 יום.

47
48 ניתן והודע היום, 31/08/2003, בפומבי ובמעמד הצדדים.

49
50
51
אביך

שופט

נאמן למקור

4584482

רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

Date: 3 Elul, 5763
August 31, 2003

Case Number: 3991/02

**Military Court
Judea
Transcript**

Court hearing date: August 31, 2003

Before Presiding Judge: Major Eli Bar-On
Judge: Captain Shlomo Katz
Judge: Captain Menachem Lieberman

Prosecutor: Legal Officer Rostislav Pasak
Defense Attorney: Iliya Theodori, Present

Defendant: Mahmud Hamad Mahmud Sharitah ID: 900718750/ Prison Service - Present

Court Reporter: Private Hagit Avraham
Translator: Corporal Karim Salameh

The Presiding Judge opens the session and identifies the Defendant.

Proceeding of the Hearing

Defense Attorney: I ask that the Court allow the Defendant to withdraw his not guilty plea because he intends to confess to the indictment.

Decision

We allow the Defendant to withdraw his not guilty plea.

Handed down and published today, August 31, 2003, in open court and in the presence of the parties.

[signature]	[signature]	[signature]
Judge	Presiding Judge	Judge

Defense Attorney: I have explained the indictment to my client and he understands it and confesses to it.

Defendant: My defense attorney has explained the indictment to me and I understand it and I proudly confess to it.

Verdict

On the basis of his confession, we hereby convict the Defendant of the crimes attributed to him in the indictment.

Handed down today, August 31, 2003, in open court and in the presence of the parties.

[signature]	[signature]	[signature]
Judge	Presiding Judge	Judge

Prosecutor: Submits the Defendant's criminal record sheet.

[stamp:] Correct copy [stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [signature]
[stamp:] District officer, Netanya. 9338 [signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer,
Netanya

**APOSTILLE
(CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBER 1961)**

1. STATE OF ISRAEL		מדינת ישראל	.1
2. THIS PUBLIC DOCUMENT HAS BEEN SIGNED BY MR./MS	ברזאני אלינור
BARAZANI ELINOR	מסמך ציבורי זה נחתם בידי מר/גב'	.2
3. ACTING IN THE CAPACITY OF NATANIA CITY OFFICER FOR MILITARY MATTERS		המכהן בהור קצימת העיר נתניה	.3
4. BEARS THE SEAL/STAMP OF THE MINISTRY OF	צבא ההגנה לישראל
ISRAELI DEFFENCE	משא את החותם/חותמת של חו"ד	.4
5. CERTIFIED AT THE MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS		אשר במשרד החוץ	.5
6. THE	5/10/2011	ביום	.6
7. BY	שיר ציקבאשווילי
SHIR TZIKVASHVILI
CONSULAR BUREAU
חטיבת הקונסולרית	על-ידי	.7
8. NO 528778.		מס' 528778	.8
9. SEAL/STAMP		חותם/חותמת	.9
10. SIGNATURE, JERUSALEM		חתימה, ירושלים	.10

1 **Accepted and marked PR/1**

2
3 Defense Attorney: No evidence in support of sentencing:

4
5 Prosecutor sums up: After his previous conviction in 1998, the Defendant returned to his criminal ways when
6 in 1999 he joined al-Kutla al-Islamiya, which is an unlawful association, and he held senior positions in that
7 framework. In 2002, the Defendant decided to move on to military action against the security of the region and
8 against the residents of the State of Israel and joined the Izz ad-Din al-Qassam Brigades, the military wing of
9 Hamas. In the framework of this organization, the Defendant engaged in a wide range of activity, as described
10 in the indictment.

11
12 On September 19, 2002, a powerful explosion ripped through a Dan Company passenger bus that was moving
13 along the Number 4 route on Allenby Street in Tel Aviv. A suicide bomber entered the bus, and he activated an
14 explosive belt that he wore on his body. Six innocent citizens were killed and more than 80 people were
15 injured as a result of the explosion. The Defendant was one of those who was behind the planning and
16 execution of this terrible attack, among other things, and he is today being brought to justice for this. No
17 punishment that is imposed on the Defendant can restore the lives of those who were murdered, but this Court
18 can, in its sentencing, express the entirety of the entire society's revulsion from the Defendant's despicable
19 acts. The military prosecution asks the Court to impose a separate life sentence, to be served consecutively to
20 all other sentences, with respect to each one of the murder victims. I refer to Criminal Appeal 1742/91, Ami
21 Popper v. State of Israel, at page 303. (The prosecutor quotes the words of Justice Dorner). This Court has
22 adopted this approach in a considerable number of decisions, which we have been required to issue in recent
23 times, regrettably, due to the many mass terrorist attacks, which are planned and executed by residents of the
24 [West Bank] region both in the [West Bank] region and in the territory of the State of Israel. For example, I
25 refer to the sentences in this Court's cases numbered 3452/02 and 3549/02, in the cases of Bilal Barghouti and
26 Ahmad Barghouti. This Court has also held that the supreme value of the sanctity of life requires that sentences
27 must be aggregated in cases of this type. In addition to the life sentences that the military prosecution is
28 seeking, the prosecution also asks that the Defendant be given an additional consecutive life sentence for all
29 the other activity of which he was convicted, which includes as well the planning and execution of an attempt
30 to carry out a suicide bombing on the Tel Aviv waterfront promenade – an attack which was fortunately
31 prevented due to the alertness of the guards in the place at which the suicide bomber arrived with the objective
32 of carrying out his plan. The military prosecution therefore asks that the Defendant be sentenced to six
33 consecutive life sentences, for each person murdered in the attack on Allenby Street in Tel Aviv and an
34 additional life sentence, for the Defendant's other activity.

35
36 Defense Attorney sums up: There is not much to say in this case. I ask the Court to impose the life sentences
37 concurrently and not consecutively, because of the saving of the Court's time as a result of the Defendant's
38 confession.

39
40 Final remarks of the Defendant: I am not used to standing before a Court and I do not stand in respect of the
41 Court. In 1948, our fathers lived on this land. People arrived from outside of Palestine and claimed that this
42 land is theirs. All I know is that I grew up on this land when it was occupied, and I saw, with my own eyes, the
43 deprivation. In 1995, I began my activity – student activity – in the university, and the State of Israel was not
44 pleased with this, seeing it as an offense to its security, and I was arrested for the first time in 1998, only for
45 dealing with student matters. Then the Al-Aqsa Intifada began, which grew because of the deprivation you
46 caused, which has continued to increase since 1948. The State of Israel sowed the seeds of its own self-
47 destruction already in 1948. This deprivation has harmed children and adults. The truth is that I approved of
48 some of the remarks that the prosecutor made – remarks about the sanctity of life; but apparently, the military
49 prosecution, like the other people in the State, do not see what it is that they do. Iman Hijo was a few months
50 old, why was she murdered? Before her, there was Mohamed al-Dura, and afterwards there was Daya Tamiza -
51

[stamp:] District officer, Netanya. 9338 [signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer,
Netanya
L_C180752

Date: 3 Elul, 5763
August 31, 2003

Case Number: 3991/02

1 it's a long list. You are attempting to maintain your security, but you do not want our security.
2 You want to kill the people that I mentioned and many others, and you expect us not to respond
3 in kind? The equation must be clear. If there is a murder, then there is a murder on the other side
4 – this is the equation. If I regret something, it is that the number of people killed in the attack was
5 not greater. Nevertheless, I promise to all of you – even when you carry weapons (pointing at the
6 forces escorting [him]), if you want to save your lives, leave this land completely, it is forbidden
7 for any of you to be here. I can promise to you, we will not chase you outside of this land. Return
8 to the place from which you came. All these weapons cannot stop the martyr that wants to come
9 to your house in Tel Aviv, my limited experience has shown. We sent the first martyr despite all
10 the security-related caution, and he apparently boarded the Dan bus and not Egged, and therefore
11 the number of those killed was limited. With my limited experience, I sent the second martyr,
12 and he was in Tel Aviv the day before the attack and there was extremely heightened security,
13 and nevertheless he was able to be where he needed to be. Who said that it was the guard's
14 alertness that prevented the attack? When the guard saw the terrorist and the belt on him, he
15 began to cry like a woman and ran from the place. I do not want to say more, this is part of
16 history that is written in blood, and which will be written over time, but I can promise to you,
17 you can impose life sentences on me, but I promise the families and the parents that the State of
18 Israel that was established in 1948 and which carries the seeds of its own destruction, will not
19 last more than twenty years. But we, those serving life sentences, God promises to return us to
20 our families in peace. The Quran promises victory for believers. This is a promise from God. We
21 trust in God and rely on Him, not on Hassan Nasrallah. We rely on God and on those who follow
22 our path. In this way, your State will not be able to win. With all the arrests and all the closure,
23 you will not be able to stop the martyrs – they are our hope. I have some advice for you – if you
24 want to live in peace, leave this land.
25

[stamp:] Correct copy [stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [signature]
[stamp:] District officer, Netanya. 9338 [signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer,
Netanya

Date: 3 Elul 5763
August 31, 2003

Case Number: 3991/02

**Military Court
Judea**

Court hearing: August 31, 2003

Before Presiding Judge: Major Eli Bar-On
Judge: Captain Shlomo Katz
Judge: Captain Menachem Lieberman

Prosecutor: Legal Officer: Pasak Rostislav
Defense Attorney: Iliya Theodori, Present

Defendant: Mahmud Hamad Mahmud Sharitah ID: 900718750/ Prison Service - Present

Sentence

Presiding Judge: Major Eli Bar-On:

The Defendant was convicted of a series of security-related crimes, the factual basis of which will be described below.

Beginning in 1999 and through the date of his arrest on October 17, 2002, the Defendant was a member of the al-Kutla al-Islamiya organization, within the framework of his studies at Birzeit University. The Defendant headed the organization's student organization through the year 2000 and later served, through the date of his arrest, as the organization's student council head.

In January 2002, the Defendant joined the Izz ad-Din al-Qassam Brigades, the military wing of Hamas. The Defendant's commander in the organization was Hasnin Rumana (hereinafter: "Hasnin"). The Defendant used four different nicknames in the context of his activity within the organization. Hasnin asked the Defendant about the type of activity in which he was interested. The Defendant responded that because he had studied electronic engineering, he wanted to engage in the manufacture of improvised explosive devices. Hasnin organized a meeting for the Defendant in a hidden apartment in Ramallah, with a person who taught the Defendant to manufacture explosive materials, to assemble sophisticated explosive devices, and to disassemble and assemble various weapons. At the end of the training, the Defendant received various electronic components and pages that included material that he had studied during the training.

In March of 2002, the Defendant recruited Bilal Abu Shalbikh (hereinafter: "Bilal") into the military wing of Hamas, and gave him a nickname that he would use in his activity. In accordance with the Defendant's instructions, Bilal also recruited Muhamad Atuya (hereinafter: "Muhamad") and Mahmoud Burgal (hereinafter: "Mahmoud") into the organization. That month, the Defendant received a 300 machine gun from Hasnin and gave it to Bilal, Muhamad and Mahmoud.

In May of 2002, the Defendant instructed Bilal to gather intelligence for the purpose of carrying out a shooting attack or for placing a bomb in the regions of Samir Amis, Beit El and Atarot. Together with Muhamad and Mahmoud, Bilal gathered information concerning the location and movements of the IDF forces in the said regions. The Defendant also went out with Bilal to collect the information on one occasion.

The same month, the Defendant also conspired with Hasnin to carry out a shooting attack against military vehicles. The Defendant collected information regarding a gas station close to Beit-El, and stated that the location was not appropriate for the execution of an attack, because of the presence of substantial military forces at the site. At the same time, the Defendant stated that

[stamp:] Correct copy [stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [signature]
[stamp:] District officer, Netanya. 9338 [signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer,
Netanya

L_C180754

1 an attack could be carried out at the checkpoint close to Samir Amis. In the end, Hasnin notified the Defendant
2 that other individuals would be carrying out the attack.
3

4 During the same period, Bilal informed the Defendant that he had located an individual who could sell him a
5 Kalashnikov rifle and an M-16 rifle. The Defendant spoke with Hasnin and they decided to purchase only the
6 Kalashnikov rifle. In the end, the transaction did not go forward because the IDF forces entered into Ramallah.
7

8
9 During the same month, May 2002, the Defendant recruited Iyad Rada (hereinafter: "Iyad") into the military
10 wing of Hamas, and the Defendant asked him to carry out a suicide attack. Iyad told the Defendant that his
11 cousin, Rafat, also sought to carry out a suicide attack. The Defendant also met with a resident of East
12 Jerusalem, Ashraf Zughair (hereinafter: "Ashraf"). The Defendant recruited Ashraf into the military wing of
13 Hamas and explained to him that his function was to provide information to the members of the Defendant's
14 cell regarding locations within the State of Israel in which attacks can be carried out, to transport suicide
15 attackers into the territory of the State of Israel, and to hide the Defendant and other members of the cell in his
16 home, if they were to become wanted suspects. The Defendant asked Ashraf to recruit an additional person
17 into Hamas, one with an Israeli ID card, and gave him \$2,000 for the purpose of carrying out his activity.
18

19 During the months of July through September of 2002, the Defendant instructed Bilal to purchase chemical
20 materials for the purpose of manufacturing explosive material, and gave him money for that purpose. Bilal
21 purchased 13 liters of hydrogen peroxide and the Defendant transferred them, through Mohammad, to
22 Hasnin's agent. During that same period, the Defendant sent Bilal to collect two Kalashnikov rifles from a
23 person in the Amari refugee camp, but the person refused to give the weapons to Bilal.
24

25 In June of 2002, after the entry of the IDF forces into Ramallah, the Defendant escaped to Yatta. In July of
26 2002, Hasnin made contact with the Defendant and instructed him to have Iyad meet with a person known as
27 "Abu Khaled" in order to carry out a suicide attack, which Iyad would carry out. The Defendant organized the
28 meeting, but two days later, Iyad informed the Defendant that Abu Khaled did not arrive at the meeting.
29 Following this, the Defendant met with Hasnin, who instructed the Defendant to rent an apartment in Al-Ram,
30 which could serve as a storage space for weapons and as a place in which suicide bombers could be prepared
31 before setting out to carry out the attacks. As stated, the Defendant instructed Ashraf to find such an apartment.
32 In accordance with Hasnin's instructions, the Defendant again organized a meeting between Iyad and Abu
33 Haled. Abu Khaled was supposed to transport Iyad and his cousin Rafat Radad (hereinafter: "Rafat") to carry
34 out an attack within the territory of the State of Israel, but Hasnin instructed the Defendant that if Abu Khaled
35 was unable to carry out the job he had been given, the mission would be given to Ashraf. Abu Khaled also
36 failed to arrive at the second meeting that the Defendant had organized for him with Iyad, and the Defendant
37 therefore informed Iyad that he, the Defendant, was now responsible for Iyad. Iyad asked the Defendant to be
38 [allowed to] carry out the suicide attack together with Rafat.
39

40 A few days later, Defendant met with Ashraf and instructed him to locate an appropriate place in Israel to carry
41 out an attack with two suicide bombers. Ashraf informed the Defendant that according to his instructions he
42 had rented an apartment in Al-Ram, in Dahiat Al-Barid. At first, the Defendant and his colleagues considered
43 carrying out the attack in the White Hall catering hall in Or Yehuda, but later on they decided not to carry out
44 the attack there because of the large number of guards at that location.
45

46 A few days later, the Defendant received two explosive belts from an anonymous person and two Uzi sub-
47 machine guns with magazines full of bullets, with the purpose of having the Defendant and his colleagues use
48 the said weaponry to carry out the attack. The same anonymous person explained to the Defendant how to use
49 the weapons and also gave him \$500 and instructed him to purchase a video camera and to film the two suicide
50 bombers before they left to carry out the attack.
51

[stamp:] District officer, Netanya. 9338 [signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer,
Netanya **5L_C180755**

1 The Defendant informed Iyad that he and Rafat could set out to carry out the attack. Iyad stated that he himself
2 was prepared to carry out the attack, but that Rafat had asked to postpone the attack until his sister returned
3 from a stay in the United States.
4

5 Ashraf informed the Defendant that he had located an appropriate site for the execution of the attack in Tel
6 Aviv. On September 17, 2002, the Defendant met with Iyad in the hideout apartment in Al-Ram, instructed
7 him as to how set off the explosive belt and stayed with him until the next day. On September 19, 2002, Iyad
8 set out to carry out the attack. The Defendant did not have time to film him before then. Ashraf took Iyad to
9 Tel Aviv and instructed him to blow himself up in a place full of people. Around 12:55 p.m., Iyad boarded the
10 Dan Company's No. 4 bus, which at that time was travelling along Allenby Street in Tel Aviv. Immediately
11 after the bus began to move, Iyad set off the explosive belt that was on his body and caused a powerful
12 explosion. As a result of the explosion, Iyad was killed, as were six citizens who were riding the bus at that
13 time; **Yossi Mamistavlov of blessed memory, age 39 when he died; Ofer Zinger of blessed memory, age**
14 **29 when he died; Rosanna Siso of blessed memory, age 63 when she died; Yaffa Shemtov of blessed**
15 **memory, age 49 when she died; Salomon Hoenig of blessed memory, age 79 when he died, and Jonathan**
16 **Jesner of blessed memory, age 19 when he died.** Eighty-four people were also injured in the attack and
17 considerable damage was caused to the bus and to vehicles and businesses in the area.
18

19 A few days after the attack on Allenby Street, the Defendant decided to carry out an additional suicide attack
20 in which Rafat would be the suicide bomber. The Defendant again met with Ashraf and instructed him to
21 locate an appropriate spot for the attack to be carried out. On October 11, 2002, Ashraf brought Rafat to the
22 hide-out apartment in Al-Ram, where the Defendant explained to him how to set off the explosive belt.
23 Afterward, the Defendant filmed Rafat, with Rafat reading remarks written by the Defendant out loud before
24 the camera. Afterward, the Defendant put the explosive belt on Rafat's body. Ashraf drove Rafat to Tel Aviv
25 and let him off at 8:15 p.m. on the seaside promenade in Tel Aviv. Rafat attempted to enter the "Yotvata"
26 restaurant located there, but the security guard there suspected that he was a terrorist and prevented him from
27 entering. Rafat attempted to flee the spot but was caught after a chase.
28
29

30 On October 17, 2002, the Defendant was arrested and his terrorist activity was thus brought to an end.
31

32 We've read the story of the Defendant's despicable acts, as set out above, with horror, and we were filled with
33 revulsion and disgust. During the year preceding his arrest, the Defendant dedicated himself to acts of killing
34 and destruction, and within a number of days, he sent two suicide bombers into the territory of the State of
35 Israel, who made their way into Tel Aviv with the purpose of killing themselves among the civilian population
36 and taking with them the lives of as many peaceful and innocent civilians as possible. One of the terrorists
37 succeeded in carrying out his evil plan, and took the lives of six people. Fortunately, the second terrorist was
38 caught before he could succeed in carrying out his plot.
39

40 The Defendant's speech before us today lead us to understand the ideological background which served as the
41 basis for the Defendant's actions. The Defendant described to us, at length, how he saw, over his lifetime, the
42 deprivation of his people by the State of Israel. According to him, the State of Israel kills innocents, and his
43 people must therefore respond with the killing of civilians. The Defendant believes that the days of the State of
44 Israel are numbered and that the seeds that will lead to its destruction were sown already at the time of its
45 establishment – and that such destruction would, according to him, come about in no more than twenty years.
46 The Defendant also claimed before us that his people's victory was assured, since they are devout Muslims,
47 who had been promised eternal victory by God. The only way open to the residents of the State of Israel
48 through which they could survive, the Defendant explained, was to leave the territory of the State and to return
49 to the countries from which they came – according to him. The Defendant made his remarks to us without
50 hiding his hatred for the State of Israel and for its citizens whoever they are. The remarks sought to combine
51 religious and political ideology, but they were based on hatred and nothing more.
52

[stamp:] Correct copy [stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [signature]
[stamp:] District officer, Netanya. 9338 [signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer,
Netanya 6

L_C180756

Date: 3 Elul 5763
August 31, 2003

Case Number: 3991/02

1 We have not heard from the Defendant how it is that he justifies the killing of innocent people with human bombs
2 who place themselves in the midst of the civilian population with the purpose of bringing about the deaths of as
3 many people as possible. The Defendant indicated that the State of Israel had brought about the death of Palestinian
4 civilians, but forgot that in all of the cases that he noted there had not been any intentional killing, but only
5 unfortunate events. This was not the case regarding the suicide bombers that the Defendant had dispatched, who had
6 set off with the prior objective of killing and murdering people whose only "sin" was the fact that they were Israeli
7 citizens.

8
9 We see that the Defendant was proud of his acts and that he does not at all regret the causing of the deaths of six
10 innocent civilians. To the contrary, according to the Defendant, he regrets that he did not succeed in causing the
11 death of many others. We were filled with pain and revulsion when we heard this. It was clear to us that the man
12 standing before us is one who has lost his last shred of humanity, and who has delivered his soul to the devil. The
13 acts that the Defendant carried out were evil and no man who stands behind such acts deserves to be called a human.
14 In doing these things, the Defendant lost his right to live freely in society, and he has sentenced himself to rot in jail
15 until the end of his days.

16
17 The case law requiring the imposition of a separate sentence for causing each human death is well known. This
18 expresses the principle of the sanctity of life, life which was crassly trampled by the Defendant and his accomplices.
19 The Defendant took the lives of six innocent persons away from their families and friends and for each of these
20 horrific murders we will impose a separate life sentence, to be served consecutively to the other sentences. An
21 additional life sentence is to be imposed for all the other crimes that he committed, including the wounding of 84
22 people in the attack on Allenby Street, the sending of the suicide bomber to the Tel Aviv beach promenade, and all
23 the other crimes mentioned above.

24
25 I therefore propose to my fellow judges that we impose the following sentences on the Defendant:

26
27 **One life sentence for intentionally causing the death of Yossi Mamistavlov of blessed memory**
28 **One life sentence for intentionally causing the death of Ofer Zinger of blessed memory**
29 **One life sentence for intentionally causing the death of Rosanna Siso of blessed memory**
30 **One life sentence for intentionally causing the death of Yaffa Shemtov of blessed memory**
31 **One life sentence for intentionally causing the death of Salomon Hoenig of blessed memory**
32 **One life sentence for intentionally causing the death of Jonathan Jesner of blessed memory**
33 **One life sentence for all the other crimes listed in the indictment**

34
35 In total, I propose that we impose 7 life sentences on the Defendant, to be served consecutively.

36
37
38 **The honorable Judge Captain Shlomo Katz:**

39
40 I concur.

41
42 **The honorable Judge Captain Menachem Lieberman:**

43
44 I concur.

45
46 **Right to appeal within 30 days.**

47
48 **Issued today, August 31, 2003, in open court and in the presence of the parties.**

49
50 [signature]
51 Judge

[signature]
Presiding Judge

[signature]
Judge

[stamp:] Correct copy [stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [signature]
[stamp:] District officer, Netanya. 9338 [signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer,
Netanya

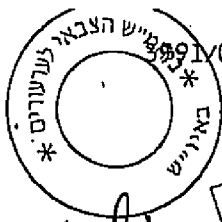
L_C180757

**APOSTILLE
(CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBER 1961)**

1. STATE OF ISRAEL		מדינת ישראל	.1
2. THIS PUBLIC DOCUMENT HAS BEEN SIGNED BY MR./MS	ברזני אלינור
BARAZANI ELINOR	מסמך ציבורי זה נחתם בידי מר/גב'	.2
3. ACTING IN THE CAPACITY OF NATANIA CITY OFFICER FOR MILITARY MATTERS		המכהן בתור קצינת העיר נתניה	.3
4. BEARS THE SEAL/STAMP OF THE MINISTRY OF	נבח התגונן לישראל
ISRAELI DEFFENCE	נושא את החותם/חותמת של משרד	.4
5. CERTIFIED AT THE MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS		אושר במשרד החוץ	.5
6. THE	5/10/2011	ביום	.6
7. BY	שיר ציקבאשווילי
SHIR TZIKVASHVILI
CONSULAR BUREAU
חטיבת הקונסולרית	על-ידי	.7
8. NO 528778.		מס' 528778	.8
9. SEAL/STAMP		חותם/חותמת	.9
10. SIGNATURE, JERUSALEM		חתימה, ירושלים	.10

נאמן למקור

תאריך: ג' אלול, תשס"ג
31 אוגוסט, 2003
מתקבל ומסומן תע/1.

סניגור: אין ראיות לעונש.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33
- 34
- 35
- 36
- 37
- 38
- 39
- 40
- 41
- 42
- 43
- 44
- 45
- 46
- 47
- 48
- 49
- 50
- 51

תובע מסכם: לאחר הרשעתו הקודמת בשנת 1998, שב הנאשם לדרך העבריינית עת הצטרף בשנת 1999 לארגון הכותלה אלאסלאמיה, שהוא התאחדות בלתי מותרת, ובמסגרתו נשא משרות בכירות. בשנת 2002 החליט הנאשם לעבור לפעילות צבאית נגד בטחון האזור ותושבי מדינת ישראל והצטרף לזרוע הצבאית של ארגון החמאס, גדודי עז אלדין אלקסאם. במסגרת ארגון זה, פעל הנאשם פעילות ענפה כמתואר בכתב האישום.

ביום 19/09/02, החריד פיצוץ עז אוטובוס נוסעים של חברת דן אשר נסע בקו מספר 4 ברחוב אלנבי בתל אביב. לאוטובוס זה עלה מפגע מתאבד, אשר הפעיל חגורת נפץ שנשא על גופו וכתוצאה מהפיצוץ נהרגו 6 אזרחים תמימים ונפצעו למעלה מ-80 בני אדם. הנאשם היה אחד מאלה שעמדו מאחורי תכנונו והוצאתו אל הפועל של פיגוע נוראי זה ובין היתר, על כך נותן היום הנאשם את הדין. שום עונש אשר יוטל על הנאשם, לא יוכל להחזיר לנרצחים את חייהם, אך ביהמ"ש הזה יכול בגזר דינו לבטא את מלוא סלידתה של החברה כולה ממעשיו השפלים של הנאשם. התביעה הצבאית מבקשת כי בגין כל אחד ואחד מהנרצחים בפיגוע זה יטיל ביהמ"ש על הנאשם עונש מאסר עולם נפרד, אשר ירוצה במצטבר לכל העונשים האחרים. אני מפנה לערעור פלילי 1742/91, בעניינו של עמי פופר נגד מדינת ישראל, בעמוד 303 (התובע מצטט מדברי כב' השופטת דורנר). ביהמ"ש הזה אימץ גישה זו במספר לא קטן של פסקי דין, אשר לצערינו נאלצנו לתת בתקופה האחרונה, עקב ריבוי פיגועים המוניים, אשר מתוכננים ומבוצעים ע"י תושבי האזור, הן באזור והן בשטח מדינת ישראל. אני מפנה למשל לגזרי הדין בתיקים ביהמ"ש 3452/02 ו-3459/02, בעניינם של בילאל ברגותי ואחמד ברגותי. גם ביהמ"ש הזה קבע כי הערך העליון של קדושת החיים, מחייב את צבירת העונשים במקרים מסוג זה. בנוסף לעונשי מאסר העולם אותם מבקשת התביעה הצבאית לגזור, מבקשת התביעה לגזור על הנאשם עונש מאסר עולם נוסף במצטבר בגין כל יתר הפעילות בה הורשע ובין פעילות זו גם תכנון והוצאתו אל הפועל של נסיון לבצע פיגוע התאבדות בטיילת בתל אביב, כאשר פיגוע זה נמנע למזלנו, עקב עירנותם של מאבטחי המקום אליו הגיע המחבל המתאבד במטרה לבצע את זממו. אשר על כן, מבקשת התביעה הצבאית לגזור על הנאשם 6 מאסרי עולם מצטברים בגין כל אחד ואחד מהנרצחים בפיגוע ברחוב אלנבי בתל אביב ועונש מאסר עולם נוסף בגין יתר פעילותו של הנאשם.

סניגור מסכם: אין הרבה מה לומר בתיק זה. אבקש מביהמ"ש להטיל על הנאשם את מאסרי העולם בחופף ולא במצטבר עקב חיסכון בזמנו של ביהמ"ש כתוצאה מהודאת הנאשם.

הנאשם בדברו האחרון: אני לא רגיל לעמוד בפני ביהמ"ש ואני לא עומד מתוך כבוד לביהמ"ש. בשנת 1948 אבותינו היו חיים באדמה הזאת. הגיעו אנשים מחוץ לפלסטין וטענו כי האדמה הזאת שלהם. כל מה שאני יודע זה שאני גדלתי באדמה הזאת כשהייתה כבושה וראיתי בעיניי את הקיפוח. בשנת 1995 התחילה הפעילות שלי באוניברסיטה, פעילות סטודנטיואלית, דבר שלא מצא חן בעיני מדינת ישראל שראתה בזאת פגיעה בבטחונה ונעצרתי בפעם הראשונה בשנת 1998, רק בגלל שאני שירתי עניינים של סטודנטים. אז התחילה אינתיפאדת אלאקצא, אשר התגברה מפני שהקיפוח שלכם התגבר יותר ויותר משנת 1948. מדינת ישראל זרעה גרעינים לחיסולה העצמי כבר בשנת 1948. הקיפוח הזה פגע בילדים ומבוגרים. האמת, חלק מהמילים שאמר התובע מצאו חן בעיניי, על קדושת החיים, אבל כנראה שהתובע הצבאי כמו שאר האנשים במדינה, לא רואים מה שהם עושים. אימאן חיגו הייתה בת מספר חודשים, למה נרצחה? לפנייה, מחמד אל דורה, ואחריה דאג טמיזה,

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

1 הרשימה ארוכה. אתם מנסים לשמור על בטחונכם, אתם לא רוצים בבטחון שלנו.
2 אתם רוצים להרוג את האנשים שהזכרתי ורבים אחרים ואתם מצפים שלא נגיב
3 באותה צורה? המשוואה חייבת להיות ברורה. אם יש רצח אז יש רצח מהצד השני,
4 זו המשוואה. אם אני הצטערתי על משהו, זה שלא היה בפיגוע מספר הרוגים גדול
5 יותר. עם זאת, אני מבטיח לכולכם, אפילו כשאתם נושאים נשק (מצביע על כוחות
6 הליווי), אם אתם רוצים לשמור על חייכם, צאו מהאדמה הזאת לחלוטין, אסור
7 שאיש מכם יהיה פה. אני יכול להבטיח לכם הבטחה, אנחנו לא נרדוף אותכם מחוץ
8 לאדמה הזאת. תחזרו למקום שממנו באתם. כל הנשק הזה לא יוכל לעצור שהיד
9 שרוצה להגיע לבית שלכם בתל אביב, כעולה מהנסיון הצנוע שלי. אנחנו שלחנו את
10 השהיד הראשון למרות כל ההקפדה הבטחונית, והוא כנראה עלה לאוטובוס דן ולא
11 לאגד ועל כן מספר ההרוגים היה מועט. מנסייני הצנוע, שלחתי את השהיד השני
12 והוא היה בתל אביב יום לפני הפיגוע והיו הקפדות בטחוניות חזקות מאוד ועם זאת
13 הוא הצליח להגיע לאן שהוא היה צריך להגיע. מי אמר שהעירנות של השומר היא
14 זאת שסיכלה את הפיגוע? כשראה השומר את המחבל והחגורה על גופו הוא התחיל
15 ליילל כמו אישה וברח מהמקום. אני לא רוצה להוסיף עוד, זה חלק מההיסטוריה
16 אשר נכתב בדם וייכתב במהלך הדורות אבל אני יכול להבטיח לכם, אתם יכולים
17 להטיל עלי מאסרי עולם, אבל אני מבטיח למשפחות ולהורים, שמדינת ישראל
18 שהוקמה בשנת 1948 ונושאת את הגרעינים להשמדתה העצמית, לא תחזיק יותר
19 מ-20 שנה. אבל אנחנו, אסירי העולם, אלוהים מבטיח להחזיר אותנו למשפחותינו
20 בשלום. הקוראן מבטיח נצחון למאמינים. זוהי הבטחה מאלוהים. אנחנו בוטחים
21 באלוהים וסומכים עליו, לא על חסן נסראללה. אנחנו סומכים על אלוהים ועל אלו
22 ההולכים בדרכנו. בדרך זו המדינה שלכם לא תצליח לנצח. עם כל המעצרים והסגר,
23 לא תצליחו לעצור את השהידים, הם התקווה שלנו. יש לי עצה בשבילכם, אם אתם
24 רוצים לחיות בשלום, תצאו מהאדמה הזאת.
25

נאמן למקור

4584482
רס"ן אלינו ברזני
קצינת העיר נתניה

בית המשפט הצבאי
י ה ו ד ה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49

בפני אב"ד: רס"ן אלי בר-און
שופט: סרן שלמה כץ
שופט: סרן מנחם ליברמן

דיון בית משפט מיום: 31/08/03

תובע: קמ"ש רוסטניסלב פסק
סניגור: עו"ד איליה תאודורי - נוכח

נאשם: מחמוד חמאד מחמוד שריתח ת.ז.: 900718750 / שב"ס - נוכח

נאמן למקור

[Handwritten signature]

ג ז ר - ד י נ

כב' האב"ד רס"ן אלי בר-און:

הנאשם הורשע בשורת עבירות ביטחוניות, אשר המסכת העובדתית שבבסיסן תפורט להלן.

החל משנת 1999 ועד ליום מעצרו, 17.10.02, היה הנאשם חבר בארגון הכותלה אלאסלאמיה, זאת במסגרת לימודיו באוניברסיטת ביר זית. הנאשם עמד בראש אגודת הסטודנטים מטעם הארגון עד לשנת 2000 ולאחר מכן שימש עד ליום מעצרו כראש מועצת הסטודנטים מטעם הארגון.

בחודש ינואר 2002 הצטרף הנאשם לגדודי עז אלדין אלקסאם, הזרוע הצבאית של ארגון החמאס. מפקדו של הנאשם בארגון היה חסנין רומאנה (להלן - "חסנין"). הנאשם השתמש בארבעה כינויים שונים במסגרת פעילותו בארגון. חסנין שאל את הנאשם באיזה סוג של פעילות הוא מעוניין לפעול. הנאשם השיב, כי מאחר שלמד הנדסת אלקטרוניקה, הוא מעוניין לעסוק בייצור מטעני חבלה. חסנין ארגן לנאשם מפגש בדירת מסתור ברמאללה, עם אדם אשר לימד את הנאשם לייצר חומרי נפץ, להרכיב מטעני חבלה מתוחכמים וכן לפרק ולהרכיב כלי נשק שונים. בתום האימון קיבל הנאשם רכיבים אלקטרוניים שונים ודפים שהכילו את החומר שלמד במהלך האימון.

בחודש מרץ 2002 גייס הנאשם את בלאל אבו שלביה (להלן - "בלאלי") לזרוע הצבאית של ארגון החמאס והעניק לו כינוי שישמשו בפעילותו. בהתאם להוראות הנאשם גייס בלאל לארגון גם את מחמד עטיוה (להלן - "מחמד") ואת מחמוד בורגאל (להלן - "מחמוד"). באותו החודש קיבל הנאשם מקלע 300 מידי חסנין, והעבירו לידי בלאל, מחמד ומחמוד.

בחודש מאי 2002 הורה הנאשם לבלאל לאסוף מודיעין לצורך ביצוע פיגוע ירי או הנחת מטען באזורים סמיר אמיס, בית אל ועטרות. ביחד עם מחמד ומחמוד אסף בלאל מידע על מיקומם ותנועותיהם של כוחות צה"ל באזורים האמורים. אף הנאשם יצא עם בלאל לאיסוף המידע באחת ההזדמנויות.

באותו החודש אף קשר הנאשם עם חסנין לבצע פיגוע ירי כנגד כלי רכב צבאיים. הנאשם אסף מידע על תחנת הדלק הסמוכה לבית-אל ומסר כי המקום אינו מתאים לביצוע פיגוע, עקב נוכחות גדולה של כוחות צבא במקום. יחד עם זאת מסר הנאשם,

רס"ן אליגור ברזני
קצינת העיר נתניה
4584482

1 כי ניתן לבצע את הפיגוע במחסום המסוך לסמיר אמיס. בסופו של דבר הודיע חסנין
2 לנאשם, כי אנשים אחרים יבצעו את הפיגוע.
3

4 באותה התקופה מסר בלאל לנאשם כי הוא איתר אדם אשר יכול למכור לו רובה
5 קלציניקוב ורובה M-16. הנאשם שוחח עם חסנין והוחלט ביניהם לרכוש את רובה
6 הקלציניקוב בלבד. בסופו של דבר לא יצאה העסקה אל הפועל בשל כניסת כוחות
7 צה"ל לרמאללה.
8

9 עוד באותו החודש, מאי 2002, גייס הנאשם לזרוע הצבאית של החמאס את איאד
10 רדאד (להלן - "איאד"), אשר ביקש מהנאשם לבצע פיגוע התאבדות. איאד מסר
11 לנאשם כי גם בן דודו בשם ראפת מבקש לבצע פיגוע התאבדות. כן נפגש הנאשם עם
12 תושב מזרח ירושלים בשם אשרף זעיייר (להלן - "אשרף"). הנאשם גייס את אשרף
13 לזרוע הצבאית של החמאס והסביר לו כי תפקידו יהיה למסור מידע לחברי חולייתו
14 של הנאשם באשר למקומות במדינת ישראל בהם ניתן לבצע פיגועים, להוביל
15 מתאבדים לשטח מדינת ישראל ולהסתיר בביתו את הנאשם ואת יתר חברי החוליה,
16 אם יהפכו למבוקשים. הנאשם ביקש מאשרף לגייס לחמאס אדם נוסף בעל תעודת
17 זהות ישראלית ומסר לו סכום של \$2,000 לצורך פעילותו.
18

19 במהלך החודשים יולי-ספטמבר 2002 הורה הנאשם לבלאל לרכוש חומרים כימיים
20 לצורך ייצור חומרי נפץ ומסר לו כסף לשם כך. בלאל רכש 13 ליטר מי חמצן
21 והנאשם העבירם באמצעות מחמד לידי שליחו של חסנין. באותה התקופה שלח
22 הנאשם את בלאל לאסוף שני רובי קלציניקוב מאדם במחנה הפליטים אמערי, אולם
23 אותו אדם סירב למסור את כלי הנשק לבלאל.
24

25 בחודש יוני 2002, לאחר כניסת כוחות צה"ל לרמאללה, נמלט הנאשם ליאטה.
26 בחודש יולי 2002 יצר חסנין קשר עם הנאשם והורה לו להפגיש את איאד עם אדם
27 המכונה "אבו חיאלד" על מנת להוציא אל הפועל פיגוע התאבדות, שאותו יבצע
28 איאד. הנאשם ארגן את הפגישה, אולם לאחר יומיים הודיע איאד לנאשם כי אבו
29 חיאלד לא הגיע לפגישה. בעקבות זאת נפגש הנאשם עם חסנין, אשר הורה לנאשם
30 לשכור דירה בא-ראם, אשר תשמש כמחסן לכלי נשק וכמקום להכנת מחבלים
31 מתאבדים לקראת יציאתם לביצוע פיגועי התאבדות. הנאשם הנחה את אשרף
32 למצוא דירה כאמור. בהתאם להנחייתו של חסנין, שב הנאשם וארגן פגישה בין
33 איאד לאבו חיאלד. אבו חיאלד היה אמור להוביל את איאד ואת בן-דודו, ראפת
34 רדאד (להלן - "ראפת"), לביצוע הפיגוע בשטח מדינת ישראל, אך חסנין הנחה את
35 הנאשם כי אם אבו חיאלד לא יוכל לבצע את המוטל עליו תועבר המשימה לאשרף
36 גם לפגישה השנייה שארגן הנאשם לאיאד עם אבו חיאלד לא הגיע אבו חיאלד ועל
37 הודיע הנאשם לאיאד כי האחריות עליו עוברת לידי הנאשם. איאד ביקש מהנאשם
38 לבצע את פיגוע ההתאבדות ביחד עם ראפת.
39

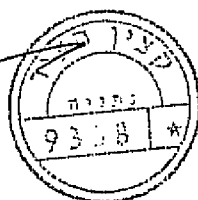
40 לאחר מספר ימים נפגש הנאשם עם אשרף והורה לו לאתר מקום מתאים בישראל
41 לביצוע פיגוע עם שני מתאבדים. אשרף עדכן את הנאשם כי עפ"י הנחייתו שכר דירה
42 בא-ראם, בדאחית אל בריד. תחילה שקלו הנאשם וחבריו לבצע את הפיגוע באולם
43 השמחות "ווייט הולי" באור יהודה, אולם מאוחר יותר החליטו שלא לבצע שם את
44 הפיגוע בשל מספרם הגדול של המאבטחים במקום.
45

46 לאחר מספר ימים קיבל הנאשם לידי מידי אדם אלמוני שתי חגורות נפץ ושני
47 תתי-מקלע עוזי עם מחסניות מלאות בכדורים, במטרה שהאמל"ח האמור ישמש
48 את הנאשם וחבריו לביצוע הפיגוע. אותו אלמוני הסביר לנאשם כיצד להשתמש
49 בכלי הנשק ומסר לו סכום של \$500 והורה לו לרכוש מצלמת וידאו ולצלם את שני
50 המתאבדים טרם יציאתם לביצוע הפיגוע.
51

ג' אלול למקור

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

1 הנאשם הודיע לאימד כי הוא וראפת יכולים לצאת לביצוע הפיגוע. אימד מסר כי
2 הוא עצמו מוכן לביצוע הפיגוע, אולם ראפת מבקש לדחות את הפיגוע עד לשובה של
3 אחותו משהות בארה"ב.
4

5 אשרף הודיע לנאשם כי איתר מקום מתאים לביצוע הפיגוע בתל-אביב. בתאריך
6 17.09.02 נפגש הנאשם עם אימד בדירת המסתור בא-ראם, הנחה אותו כיצד
7 להפעיל את חגורת הנפץ ונשאר עמו עד היום שלמחרת. ב-19.09.02 יצא אימד
8 לביצוע הפיגוע. הנאשם לא הספיק לצלמו קודם לכן. אשרף הסיע את אימד
9 לתל-אביב והנחה אותו להתפוצץ במקום הומה אנשים. בסמוך לשעה 12:55 עלה
10 אימד לאוטובוס בקו 4 של חברת "דן", אשר נסע אותה שעה ברחוב אלנבי
11 בתל-אביב. מיד לאחר שהאוטובוס החל בנסיעתו הפעיל אימד את חגורת הנפץ אשר
12 הייתה על גופו וגרם לפיצוץ עז. כתוצאה מן הפיצוץ נהרג אימד וכן שישה אזרחים
13 אשר נסעו באוטובוס באותה השעה: יוסי ממיסטלוב ז"ל, בן 39 במוותו; עופר זינגר
14 ז"ל, בן 29 במוותו; רוזנה סיסו ז"ל, בת 63 במוותה; יפה שם-טוב ז"ל, בת 49
15 במוותה; סלומון הוניג ז"ל, בן 79 במוותו; ויונתן ג'סנר ז"ל, בן 19 במוותו. כן נפצעו
16 בפיגוע 84 בני אדם ונגרם נזק רב לאוטובוס ולכלי רכב ובתי עסק אשר היו בסביבה.
17

18 מספר ימים לאחר ביצוע הפיגוע ברחוב אלנבי, החליט הנאשם להוציא אל הפועל
19 פיגוע התאבדות נוסף שבו ישמש ראפת בתור המתאבד. שוב נפגש הנאשם עם אשרף
20 והורה לו לאתר מקום מתאים לביצוע הפיגוע. ביום 11.10.02 הביא אשרף את ראפת
21 לדירת המסתור בא-ראם, שם הסביר לו הנאשם כיצד להפעיל את חגורת הנפץ.
22 לאחר מכן צילם הנאשם את ראפת בשעה שזה קרא בפני המצלמה דברים שכתב
23 עבורו הנאשם. לאחר מכן הלביש הנאשם את חגורת הנפץ על גופו של ראפת. אשרף
24 הסיע את ראפת לתל-אביב והוריד אותו בסמוך לשעה 20:15 בטיילת החוף
25 בתל-אביב. ראפת ניסה להיכנס למסעדת "יוטבתה" הנמצאת במקום, אך המאבטח
26 שהיה במקום חשד בו כי הוא מחבל ומנע את כניסתו פנימה. ראפת ניסה להימלט
27 מן המקום אך נתפס לאחר מרדף.
28

29 בתאריך 17.10.02 נעצר הנאשם ובכך בא הקץ לפעילותו החבלנית.
30

31 קראנו בחלחלה את מסכת מעשיו הנתעבים של הנאשם, כפי שפורטו לעיל ונמלאנו
32 סלידה ושאת נפש למקרא הדברים. במשך השנה שקדמה למעצרו הקדיש הנאשם
33 עצמו למעשי הרג וחבלה ובתוך מחפר ימים שיגר לשטחי מדינת ישראל שני מחבלים
34 מתאבדים, אשר שמו פעמיהם אל העיר תל-אביב במטרה להרוג עצמם בקרב
35 אוכלוסייה אזרחית וליטול עמם כמה שיותר חיים של אזרחים שלווים וחפים מפשע.
36 אחד מהמחבלים הצליח במזימתו השטנית ונטל את חייהם של שישה אנשים.
37 המחבל השני נתפס למרבה המזל, קודם שהצליח במזימתו.
38

39 מדברי הנאשם בפנינו היום הבנו מהו הרקע האידיאולוגי שעמד בבסיס פעילותו של
40 הנאשם. הנאשם פירט בפנינו ארוכות, כיצד חזה במהלך חייו בקיפוח שקופחו בני
41 עמו ע"י מדינת ישראל. לדבריו, מדינת ישראל עוסקת בהרג של חפים מפשע ועל כן
42 מחויבים בני עמו להגיב גם הם באמצעות הרג אזרחים. הנאשם סבור, כי ימיה של
43 מדינת ישראל ספורים וכי כבר בעת הקמתה נזרעו הזרעים אשר יביאו לחיסולה,
44 אשר יגיע, לדבריו, בעוד לא יותר מ-20 שנה. עוד טען בפנינו הנאשם, כי נצחונם של
45 בני עמו מובטח להם בהיותם מאמינים מוסלמים, אשר הבטחת הניצחון נמסרה
46 להם ע"י האל. הדרך היחידה שפתוחה בפני תושבי מדינת ישראל להינצל, הסביר
47 הנאשם, הנה יציאתם משטח המדינה וחזרתם אל המדינות מהן באו, כדבריו. את
48 דבריו פרש בפנינו הנאשם מבלי שישותיר את שנאתו למדינת ישראל ולאזרחיה
49 באשר הם. הדברים נוסו לשלב אידיאולוגיה דתית ומדינית, אך בבסיסם שנאה ותו
50 לא.
51

רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

נאמן למקור

1 לא שמענו מפי הנאשם כיצד ניתן להצדיק הרג חפים מפשע באמצעות פצצות
2 אנושיות הממקמות עצמן בלב אוכלוסיה אזרחית במטרה להביא למותם של רבים
3 ככל האפשר. הנאשם ציין כי מדינת ישראל הביאה למות אזרחים פלסטינים, אך
4 שכח כי בכל המקרים שציין לא דובר בהרג מכוון, כי אם בארועים מצערים. לא כן
5 הדבר באשר למחבלים המתאבדים אשר שיגר הנאשם, אשר יצאו מראש במטרה
6 לקטול ולרצוח אנשים ש"חטאם" היחיד היה עובדת היותם אזרחים ישראלים.

8 ניכר בנאשם כי הוא גאה על מעשיו וכי אין הוא מתחרט כלל על גרימת מותם של
9 שישה אזרחים תמימים. אדרבא, לדברי הנאשם, הוא מצטער על כך שלא הצליח
10 לגרום למותם של עוד רבים אחרים. לשמע הדברים התמלא לבנו צער וסלידה.
11 דברים אלה הבהירו לנו כי בפנינו עומד אדם אשר איבד את צלם האנוש שבו ומסר
12 נשמתו לשטן. המעשים שביצע הנאשם מעשי שטן המה ואין אדם אשר עומד
13 מאחורי מעשים שכאלה ראוי עוד להיקרא אדם. בעשותו את הדברים, איבד הנאשם
14 את זכותו לחיות בקרבם של בני החברה החופשיים וגזר את דינו להירקב עד אחרית
15 ימיו בין כותלי הכלא.

17 ידועה היטב הפסיקה, המחייבת הטלת עונש נפרד של מאסר עולם בגין גרימת מותו
18 של כל אדם. כך בא לידי ביטוי עקרון קדושת החיים, שאותו רמסו הנאשם וחבריו
19 ברגל גסה. שש נפשות תמימות עקר הנאשם שבפנינו מקרב משפחותיהן וחבריהן
20 ובגין כל אחת מן הרציחות הנפשעות הללו יש לגזור עליו עונש מאסר עולם נפרד
21 ומצטבר לעונשים האחרים. כן יש להטיל על הנאשם עונש מאסר עולם בגין כל יתר
22 הפשעים שביצע, ובכללם פציעתם של 84 אנשים בפיגוע ברחוב אלנבי, שיגור המחבל
23 המתאבד לטיילת החוף. בתל-אביב וכל יתר העבירות אשר הוזכרו לעיל.

25 לפיכך אני מציע לחבריי השופטים להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- 27 מאסר עולם בגין גרימת מותו בכוונה של יוסי ממיסטלוב ז"ל
- 28 מאסר עולם בגין גרימת מותו בכוונה של עופר זינגר ז"ל
- 29 מאסר עולם בגין גרימת מותה בכוונה של רוזנה סיסו ז"ל
- 30 מאסר עולם בגין גרימת מותה בכוונה של יפה שם-טוב ז"ל
- 31 מאסר עולם בגין גרימת מותו בכוונה של סלומון הוניג ז"ל
- 32 מאסר עולם בגין גרימת מותו בכוונה של יונתן ג'סנר ז"ל
- 33 מאסר עולם בגין כל יתר העבירות המפורטות בכתב האישום

35 בסך הכל אני מציע להטיל על הנאשם עונש של 7 מאסרי עולם, אשר יצטברו זה
36 לזה.

38 כב' השופט סרן שלמה כץ:

40 אני מסכים.

42 כב' השופט סרן מנחם ליברמן:

44 אני מסכים.

46 זכות ערעור תוך 30 יום.

48 ניתן והודע היום, 31/08/2003, בפומבי ובמעמד הצדדים.

49
50 אביך

51 שופט

נאמן למקור

4584482

רס"ן אלינור ברג
קצינת העיר נתניה